

UFO-NYTT NYTTÅRSUTGAVE

NYHETSBRREV FRA NETI NR. 8 – 2008

Kjære medlemmer. Årets 8. utgave for 2008 er klar 😊

Tilbakemeldinger gis til mailadr: kaotisk6@online.no eller i brevpost:

Kjell Arne Høviskeland, Pb.43 – 1601 Fredrikstad. Tlf. 4734 8316. Sjekk våre nettsider:

www.neti.ws

INNHold:

Side 1	Redaktørens spalte
Side 2-13	Del 2 av ”Zetaene: Forbereder de Jordens nye æra...”
Side 13	Utro med et 3 meter høyt romvesen, kilde: www.adressa.no
Side 13	Påminnelse navnekonkurransen vedr nyhetsbrevet
Side 14	Kjenner du til noen som kan lage skillevegger for NETI ???
Side 14	21 UFO-observasjoner i Politiets X-Files, England
Side 15-17	Strålene fra en UFO ødela benet mitt, kilde: Allers 1979
Side 17	UFO-Møter i Oslo, Bergen & Nord-Trøndelag ?

REDAKTØRENS SPALTE.

Så er jula over for denne gang og et nytt år nærmer seg. La oss håpe at også 2009 gir oss flere frigitte og tidligere hemmelige ufo-dokumenter fra andre land, og ikke minst at USA også kommer med noe lignende!!!! De skjuler uten tvil enormt mye og det er jo PÅ TIDE at det skjer noe på den fronten fra nevnte land.

Denne utgavens innhold kan nevnes del 2 av Myhre`s artikkel om Zetaene, en fortsettelse fra forrige nummer. Du får også en artikkel om en svenske som fikk øydelagt benet sitt som senere ble amputert, etter stråling fra en UFO i 1959.

Vi minner om navnekonkurransen vedr nyhetsbrevet. Fristen er 5.januar.

UFO-MØTENE I SARPSBORG I 2009: Etter samtale med ildsjelen Lillian Anita på Alternativhuset i Sarpsborg, så vil ufo-møtene bli arrangert den andre tirsdagen hver måned med følgende datoer første halvår:

Tirsdagene 13.januar, 10.februar, 10.mars, 14.april, 12.mai og 9.juni. Ikke møte i juli måned grunnet sommerferien. Velkommen alle sammen, tidspunktet er kl. 18.30 og adressa er Pellygata 80.

Vi har mottatt en mail fra Inger M. Shkreta før jul vedr info i forrige nummer om færre utgaver av nyhetsbrevet samt forhøyelse av kontingenten for 2009. Vi kommer her med mer utfyllende info: Hvis det blir slik at de som får nyhetsbrevet i posten får 4 utgaver i 2009 og de som får det på mail 6 ganger, så vil vi understreke at alle uansett får **like mye** informasjon. De 6 utgavene som kommer på mail blir fordelt over de 4 utgavene som kommer i posten til de som ikke har mail/data. Forhøyelsen av kontingenten er for å få muligheten på sikt til å kunne ha råd til å avholde en konferanse sammen med en annen organisasjon som tenker og sier det samme som NETI. Også å kunne være mer synlig i info-annonser i div aviser samt delta på flere messer. Til slutt: **GODT NYTT ÅR** til dere alle sammen. Mvh Kjell Arne H.

Zetaene:

forbereder de Jordens nye æra med et hybridprogram?

Sist oppdatert: 23. oktober 2008 – Forfatter: Rolf Kenneth Myhre - DEL 2 (fortsettelse fra nr. 7-2008)

Mønsteret i en typisk bortføringsopplevelse

Erfaringene til hypnoterapeuter som Budd Hopkins, David M. Jacobs og John E. Mack er at de som bortføres utgjør en fast gruppe som bortføres regelmessig. Barna til dem som bortføres blir også bortføringssubjekter. Bortføringene begynner allerede i spebarnsalderen og varer inn i alderdommen. Hyppigheten i antall bortføringer synes å gå i bølger, men med et minimum på ti pr. år. Jacobs tror at bortføringer i stor skala først begynte på midten av 1900-tallet. De fleste bortføringer varer fra 1-3 timer, men kan i ekstreme tilfeller vare over flere dager. Jacobs kjenner ikke til et eneste tilfelle der bortføringene har begynt i voksen alder. Riktig nok er det dem som i voksen alder har blitt bortført bare én gang; Jacobs spekulerer at disse må ha befunnet seg i nærheten av et fast bortføringssubjekt. Noen kvinner bortføres hyppigere i tiden for eggløsning, og sjeldnere i tiden for menstruasjon. Bortføringssubjekter kan ikke gjemme seg noe sted. Det spiller ingen rolle om de befinner seg midt i Manhattan eller ute på en gård i Kansas. De kan sikre seg for en natt ved å ha mange *våkne* mennesker rundt seg, men de har ikke funnet noen metode for å stoppe bortføringene for godt.

a) Bortføringen til et romskip. De fleste bortføringer skjer om natten når personen er alene, men kan også skje når personen kjører bil eller er ute i naturen. Hvis personen bortføres i sovende tilstand, er det lettere å tro senere at det hele var en drøm. Det er også nok av eksempler på at bortføring kan skje mens personen er blant en liten gruppe. Personen blir da ved telepatisk suggesjon ledet bort fra gruppen, eller hele gruppen blir satt midlertidig i koma mens bortføringen pågår. Ordet "koma" er å foretrekke fremfor "søvn", for det virker som om både det indre og ytre liv blir "frosset i nuet" inntil personen "slås på" igjen. I ett dramatisk eksempel skjedde bortføringen mens et ektepar hadde sex. Hustruen ble bortført mens mannen ble satt i koma og lagt over på siden, penis var fortsatt i erigert tilstand. Da hun ble ført tilbake til sengen, ble mannen plassert over henne og "slått på". De fortsatte å elske som om ingenting hadde hendt. Det var to faktorer som etter hvert vekket deres mistanke om at noe unormalt hadde skjedd: det ene var at hun plutselig fikk voldsomme smerter i underlivet; det andre var at ifølge klokken hadde samleiet vart *betydelig* lengre enn de kunne gjøre rede for.

Bortføringene blir nesten alltid utført av bio-robotene. De har en fenomenal evne til å fremstå holografisk (3-dimensjonalt) i en hvilken som helst form. Mange opplever dem først som ugler, antakelig pga. de store øynene. Bio-robotene kan også utnytte personens trosforestillinger, og fremstå f.eks. som et totemdyr for innfødte eller som et eventyrvesen for barn. Om natten kommer de gjerne gjennom vinduet og inn i rommet på en lysstråle. Hvis personen er våken kan hun bli forskrekket, men blir da vanligvis beroliget av sterke telepatiske suggesjoner om at "alt er bare vel". Disse suggesjoner skjer ved at bio-robotene går nær henne og stirrer henne dypt inn i øynene. Selve bortføringen minner om en ute-av-kroppen opplevelse; som å sveve i vektløs tilstand. Teorien er at kroppen dematerialiseres. Bio-robotene foretrekker å føre den dematerialiserte gjennom et vindu fremfor gjennom vegger eller tak. Under hypnose har hele sveveturen fra huset og opp til romskipet blitt gjenopplevd. Verken sveveturen til romskipet eller selve romskipet vil kunne sees av f.eks. en mann på gaten, med mindre dette ønskes.



b) Den medisinske undersøkelsen. All kommunikasjon mellom zetaene, bio-robotene og de som bortføres foregår telepatisk. De bortførte synes ikke å ha problemer med telepatisk kommunikasjon på et enkelt nivå. Noen sier at de hører den andres stemme inne i seg. Når de bortførte spør zetaene om hva som egentlig foregår, mottar de som regel bare beroligende suggesjoner som ”alt ordner seg”, ”ingenting å være redd for”, ”ingen kommer til å skade deg” osv. De som spør får sjeldent skikkelige svar.

Når den bortførte rematerialiseres i romskipet, bringes hun vanligvis rett til undersøkelsesrommet. Hun er da i en endret bevissthetstilstand. Sinnet er koblet ut, og hun mottar inntrykkene uten videre refleksjonsevne. Bevisstheten er låst til nuet; fortid og fremtid eksisterer ikke. Fysisk og psykisk er hun noe ”lammet”. De bortførte registrerer hverandre, men det er ingen sosial kontakt mellom dem. Undersøkelsesrommet beskrives vanligvis som lite og rundt, ryddig og rent, fortrinnsvis i hvite og grå farger. Noen apparater og maskiner kan være festet til tak eller vegger. Lyset i rommet er diffust, ingen lamper kan ses. Midt i rommet står fra ett til fire bord. I store undersøkelsesrom kan det være opp til 200 bord. Personen eskorteres til et bord, og blir hjulpet av med klærne. På de andre bordene ligger gjerne andre nakne mennesker.

Noen rapporterer at de blir bundet fast til bordet, med bånd som går over overarmene og leggene. Hele undersøkelsen tar 10-20 minutter, og blir utført av 2-4 bio-roboter. De er raske, effektive og fokuserte. De begynner gjerne med føttene, og sjekker fotrefleksen. De trykker og føler seg oppover til hoften. Bio-robotene foretar ofte smertefrie risp i huden, som umiddelbart danner arr. Disse arrene er varige, og er ett av flere indisiebevis på at bortføringene er reelle. Kvinner blir undersøkt gynekologisk, litt vev skrapes gjerne fra skjeden med et instrument. Kjønnorganene til gutter og menn blir palpert (håndsundersøkt) og gransket. Deretter undersøkes brystkassen og ribbena, armhulene og muligens lymfeknutene. Kvinnens bryster blir undersøkt, noen ganger blir brystvortene klemt hardt for å se om væske kommer ut. Ører, øyne og munn blir undersøkt med instrumenter; deretter hals og strupe. Personen blir så løftet opp i sittestilling, for at ryggen og ryggvirvlene kan undersøkes. Det hele avsluttes vanligvis med en rektal undersøkelse, der et instrument brukes. Endringer i medisinsk status fra forrige visitt blir straks lagt merke til.



Bio-robotene behersker ikke en hver situasjon. At kvinner har farget håret sitt siden sist kan forvirre dem og bli tolket som sykdom. Tannregulering og gebiss kan også skape forvirring og diskusjon. Mot slutten av undersøkelsen blir gjerne et gammelt implantat fjernet, og et nytt satt inn. Implantatene varierer i størrelse (2-15 mm) og form. Vi vet ikke om det bare brukes til å lokalisere personen med, eller om det også måler noe. Implantatet føres som regel gjennom ørene

eller nesen til et sted i nærheten av hjernen, men de har blitt funnet og fjernet av kirurger i alle partier av kroppen. Personene er gjerne bevisste der og da at et implantat settes inn. I mange tilfeller har implantatet resultert i neseblødninger både under og etter bortføringen. Noen ganger har implantatet kommet ut etter at personen har pusset nesen. Disse implantatene er et fysisk bevis på at bortføringene er reelle og foregår på det materielle planet.

Roger K. Leir, lege med spesialutdannelse i podiartri (fotstell) og privatpraktiserende kirurg, ga i 2000 ut boken [Casebook: alien implants](#). Han beskriver her sitt samarbeid med Derril Sims i årene 1995-99, hvordan de ble involvert i å fjerne kirurgisk et titalls implantater fra personer som hadde hatt bortføringsopplevelser. Sims hadde i nærmere 30 år undersøkt tilfeller av påståtte bortføringer for *Houston UFO Network* i Texas. Sims' undersøkelser inkluderte å ta røntgenbilder av det som kunne være innsatte implantater, samt å tilby hypnoterapi. Leirs kirurgiske uttrekning av implantater har blitt videofilmert, og implantatene har blitt undersøkt i noen av verdens fremste laboratorier. Flere særtrekk ved disse implantatene gjør at man med sikkerhet kan si at de ikke har blitt produsert med teknologi fra denne verden. Et annet unikt særtrekk er at implantatene ikke forårsaker betennelsesreaksjoner i kroppen. Fravær av merker og arr på de samme kroppene indikerer at implantatene i mange tilfeller ikke kan ha blitt mekanisk introdusert, men antagelig har blitt materialisert inne i kroppen.

Leir og Sims skilte lag som arbeidspartnere i 1999, men begge fortsetter arbeidet og forskningen med implantater. De har hver sin web-base der man kan følge deres virksomhet og studere fotografier. Boken *Casebook: alien implants* har blitt redigert og har et forord av Whitley Strieber, som selv har et videoopptak av en kirurgisk prosedyre der en del av et implantat fjernes fra hans venstre øre. Strieber kan selv huske begivenhetene rundt innsettingen av implantatet, det skjedde *ikke* i et romskip, men i en hytte der han lå sammen med sin hustru natt til den 24. mai 1994.

Etter den medisinske undersøkelsen trer bio-robotene til side, og en zeta overtar. Zetaen begynner som regel med "dybdestirring", som består i å gå helt opptil personens ansikt og stirre ham/henne dypt inn i øynene. Dette har hypnotisk virkning, der personen blir ekstra mottakelig for suggestjoner. Dybdestirring brukes til å redusere smerte, til å berolige, til å avlese sinnet/minnene, og til å fremkalle bestemte emosjoner. Zetaene kan gjennom dybdestirring også fremkalle seksuelle følelser, og mange kvinner bringes til orgasme. Kvinnene føler seg gjerne "brukt" og "manipulert" etterpå, omtrent som et gårdsdyr. Hensikten med å bringe kvinnene til orgasme er uvis; gjetningen er at zetaene betrakter orgasmen som positiv for egglosningsprosessen og egget som skal fjernes.

Etter dybdestirringen er det vanlig at personen, voksen som barn, danner en meget positiv emosjonell tilknytning til zetaen, fra kjærlighet til forelskelse og dyp trygghet. Personen ønsker å hjelpe zetaen, uansett hva formålet måtte være.



c) Formeringsprosedyrer. Dybdestirringen fungerer vanligvis som overgang fra den medisinske undersøkelsen til formeringsprosedyrene. Formeringsprosedyrene blir kun utført av zetaene, ikke av bio-robotene. Med gynekologiske instrumenter fjernes et egg fra kvinnen; hun er som regel bevisst hva som foregår. Deretter kommer en ny runde med dybdestirring, der noen kvinner svimer av eller sovner

inn. Et befruktet egg implanteres, men antakelig ikke i livmorslimhinnen. Jacobs (1998) har gjennom en rekke tilfeller fått mistanke om at det befruktete egget kommer i en egen "graviditetspose" som festes *utenfor* livmoren. En uvanlig stor andel av kvinnelige bortføringssubjekter har hatt livmorskomplikasjoner og fått livmoren fjernet. Egget som innsettes har antakelig blitt genetisk endret. For noen av de kvinner som fikk et befruktet egg implantert under en tidligere visitt, er tiden inne for foster-ekstraksjon.

Mange kvinner som har blitt utsatt for foster-ekstraksjon har ikke en gang vært klar over at de har vært gravide, selv om de har sluttet å menstruere. Tanken har ikke falt dem inn, enten fordi de alltid har vært nøye med prevensjonsmetoder, *eller fordi de ikke en gang har hatt sex med en mann i den aktuelle tiden!* Likevel har symptomene vært der, som oppsvulmede bryster og morgenkvalme. Noen kvinner har tatt en hjemmegraviditetstest, som har vist positiv. De har så gått til legen, som også har bekreftet deres graviditet. Men seks til tolv uker senere har menstruasjonen kommet tilbake uten at kvinnen har hatt spontanabort. Legen kan bare bekrefte at fosteret er borte. Flere kvinner har sett at zetaene fører de ekstrakterte embryoene (1-8 uker gamle) eller fostrene ned i en gjennomiktig beholder med en ernæringsvæske i, som fungerer som kuvøse resten av fostertiden.

Menn og gutter i kjønnsmoden alder blir tappet for sæd, som oppleves som en ydmykende affære. En pumpemaskin festes rundt penis, som noen ganger men ikke alltid fremkaller en orgasmeløs ejakulasjon. Ved sædtapping er det vanlig at en av de feminine zetaene dybdestirrer mannen, hun kan telepatisk overføre bilder som får ham til å tro at han har sex med en jordkvinne. En kvinne ble opprørt da hun måtte se sin egen tenåringsønn bli sædtappet.

d) Andre tester, hybrid-presentasjoner. Etter formeringsprosedyrene pleier personen å gå gjennom andre prosedyrer og tester. Fra nå av er det større variasjon i hva og hvor mye subjektene gjennomgår. Noen blir medisinsk undersøkt på ny, men denne gang av en stor maskin som er festet til taket. Den summer og det blinker i lys; selvstyrt beveger den seg 10-20 cm over kroppen, fra region til region, som for å avlese kroppens indre tilstand.

Det er vanlig at zetaene tester personenes emosjonelle responser på dramatiske bilder, holografiske filmsekvenser og "levende skuespill". Typiske bildemotiver er atombombe-eksplosjoner, død og destruksjon, verdens undergang osv. Innholdet kan også være seksuelt eller romantisk. Det merkelige er at "figurene" som opptrer kan være familiemedlemmer og nære bekjente, fra fortiden eller nåtiden. *Det virker som om zetaene har total adgang til våre minner, og kan manipulere dem slik at personen opplever dem i et ytre drama i nåtiden.* Narre-skuespillet lurer personen til å tro at dette er virkeligheten. Hun hiver seg derfor inn i handlingen og interagerer, inntil hun plutselig innser at "mor" ikke er mor men en bio-robot!

Mange kvinner forteller at de blir ført inn i egne "utlekkingsrom" for hybridfostre. På den ene vegg er det fullt av hybridfostre i alle utviklingsstadier oppi små væskefylte beholdere. Kvinnene blir fortalt hvilke de selv er mødre til. I et annet rom er det fullt av babyer og smårollinger. Kvinnene blir oppmuntret til å holde på barna, snakke og leke med dem. De blir også oppfordret til å gi bryst, enten de har melk eller ikke. Mange kvinner har inntrykk av at zetaene ikke selv kan gi hybridbarna den emosjonelle kontakt og omsorg de trenger. Det å holde rundt et hybridbarn gir slettes ikke alle kvinner lykkefølelse. Noen vegrer seg og betrakter dem som stygge vanskapninger. Flere har beskrevet barna som svakelige, sykkelige og litt for passive, som om de allerede har fått for lite av noe.

e) Mer uvanlige opplevelser. De mer uvanlige opplevelsene kommer gjerne mot slutten av bortføringen. Noen blir bedt om å tre uti et lite basseng, hvor de kan puste under ”vannet” som har en geléaktig konsistens. Her står de en kort stund, før de så blir bedt om å gå opp igjen. Badets funksjon har aldri blitt forklart. I sjeldne tilfeller blir personer helbredet for sykdommer. Foreldrene til en jente på seks år hadde dagen i forveien fått vite av legen at jenta trolig ikke kom til å overleve natten på grunn av difteri. Om natten ble hun bortført, og zetaene sa at de skulle helbrede henne. De plasserte henne inn i en vertikal sylindrisk maskin med et lite vindu i. Dagen etter var hun på mirakuløst vis blitt frisk, til legens store overraskelse. Noen har også blitt utsatt for kirurgiske prosedyrer i romskipet, uten å ha blitt forklart formålet.

Flere personer kan bli ført sammen for å se en film som viser vakre park- eller naturscener. Her synes ikke formålet å være å utforske deres emosjonelle reaksjoner, men å mate deres underbevissthet med idylliske bilder om hvordan fremtiden blir hvis de bare samarbeider. Det kan også være filmsekvenser av ”verdens undergang” der det antydes at personene kommer til å spille betydningsfulle roller, samt at zetaene og hybridene kommer til å være mer aktive på Jorden.

Personer har også hevdet at de har blitt presset til å ha sex med hverandre, eller til å ha sex med hybrider i kjønnsmoden alder. Jacobs (1998) mener å ha funnet forklaringen på hvorfor subjektene presses til å ha sex med hverandre, det er for å tappe mannen for sæd i de tilfeller der pumpemaskinen ikke resulterte i ejakulasjon. Ungjenter kan ha sitt første samleie under en slik bortføring; jomfruhinnen er da alltid borte når de senere har sitt første ordinære samleie. Flere har påstått at zetaene synes å være uforstående til den emosjonelle dimensjonen og den kulturelle betydningen som sex har for jordmennesker.

f) Tilbakekomsten. Når zetaene er ferdige med alle sine prosedyrer, mottar personene telepatiske signaler som ”Fort, fort, nå må du gå!”. De hjelpes på med klærne. Begivenhetene omkring dematerialiseringsprosessen rett før romskipet forlades, er for mange vanskelige å huske. Noen husker at de blir brakt til en rund plate i gulvet, og i neste øyeblikk er de allerede på bakken eller tilbake i soverommet. Noen opplever at de svever ned gjennom luften. Vanligvis blir en av zetaene eller bio-robotene med ned for å se til at alt går bra.

Hvis personen blir ført tilbake til en bil der andre venter i koma, blir disse ”slått på” igjen. Det kan ta tid før de oppdager at et par timer har forsvunnet sporløst. Når bortføringen har skjedd på dagtid, og de andre *ikke* har blitt satt i koma, har personen ofte blitt savnet av de andre. Dette er også et indisiebevis på at bortføringene er reelle. Når personen våkner opp dagen etter en bortføring, er nattklærne noen ganger med innsiden ut eller assosiert med andre besynderligheter som han/hun ikke har noen forklaring på.

Etter en bortføring er det vanlig å huske bare de første og de siste sekunder; at man var på vei til å ha en ute-av-kroppen opplevelse, men at man så ble dratt ned igjen. Senere kan bilder og glimt fra bortføringen dukke opp i drømmer og fantasier. I sjeldne tilfeller er personen fullt bevisst under hele bortføringen. Bare i de tilfeller der fantasiene vedvarer over lengre tid og er assosiert med sterke emosjoner, ansføres personen til å prøve ut hypnose for å komme til bunns i saken.

Psykologiske ettervirkninger. Bortføringsopplevelsene er for mange traumatisk. Da hjelper det ikke akkurat å få sannhetsgehalten bekreftet via hypnoterapi. Et mindretall greier imidlertid å se på disse opplevelsene i et nytt eller annet lys, slik at opplevelsene i stedet blir

deres største kilde til bevissthetseksponering, åndelig utvikling og personlig vekst. Den forståelsesramme som personen til slutt velger å tolke sine opplevelser ut fra, blir i stor grad påvirket av den enkelte hypnoterapeuts egen forståelsesramme. Budd Hopkins og David M. Jacobs er negative til zetaene, mens John E. Mack var mer positiv disponert og mer opptatt av personens egen psykoterapeutiske prosess enn sannhetsgehalten i opplevelsene.

Den vanligste ettervirkningen er søvnforstyrrelser. Soverommet og det å sove oppleves ikke lenger trygt. Seks personer som gikk til Jacobs var så lei av å bli bortført, at de monterte et kamera i soveværelset. Men til ingen nytte; bio-robotene greide hver gang å lure dem. Bortføringene skjedde etter at videotapen hadde løpt ut, eller bio-robotene styrte personen telepatisk til enten å koble kamaraet ut eller til å legge seg å sove et annet sted, eller de greide selv å koble kameraene ut. Noen personer utvikler angst, depresjoner og fobier. De tør ikke lenger være alene. De unngår bestemte steder eller situasjoner. Kvinner kan utvikle psykoseksuelle problemer, samt få en uvanlig sterk motvilje til gynekologer. Noen personer blir voldsomt oppsatt på å sette seg inn i UFO-emnet; andre har den stikk motsatte reaksjonen.

Scientismens avvisning av at bortføringene er fysiske reelle.

Det slående ved bortføringsopplevelsene er konsistensen i detaljer som går igjen. Det er det samme mønsteret som beskrives, i rapport etter rapport, verden over. De fleste av Jacobs' klienter hadde ingen interesse av UFO'er, og de visste ingenting om andres bortføringsopplevelser. Først med utgivelsen av Jacobs' bok i 1992 ble det typiske bortføringsmønsteret kartlagt. Så hvor fikk Jacobs' klienter sine identiske detaljer fra?

Den CIA-sponsete Carl Sagan (1934-1996) og hans *Skepsis*-organisasjoner – hvis mandat var å forsvare scientismen, samt det vitenskapelige og det politiske Establishment – har naturligvis kommet med sin obligatoriske latterliggjøring. De ignorerer fullstendig det fysiske bevismaterialet og alt som ikke passer dem, og så kjører de sterkt ut med forklaringer som "falske minner", "hysteri" og "fantasi". Falske minner, hysteri og fantasi er *reelle fenomener* – ingen har noensinne nektet for det – men det er *den overordnede konteksten og helheten* som avgjør hvorvidt disse reelle fenomener har forklaringsverdi eller ikke. Det er nettopp den overordnede konteksten og helheten som Carl Sagan, Skepsis-foreningene, samt mange psykologer, psykiatere og selvutnevnte UFO-eksperter som har fulgt i deres fotspor, velger å ignorere.

Hvordan vil man f.eks. forklare at 20 % av bortføringene inkluderer to eller flere personer som ser hverandre under bortføringen, og slik kan bekrefte hverandres opplevelser (Jacobs, 1998)? Noen ganger rapporterer personene om dette uavhengig av hverandre til hypnoterapeuten (for et godt dokumentert tilfelle, se Hopkins 1996). Fantasi/hysteri-teorien forklarer egentlig ingenting, den er bare et slør som skjuler en dogmatisk avvisning. Jacobs går nøye gjennom samtlige glupe bortforklaringer som har blitt unnfanget i diverse lenestoler, og viser på hvilke punkter hver av dem svikter.

David M. Jacobs: "The threat: revealing the secret agenda" (1998)

I denne oppfølgerboken presenterer Jacobs mer spennende stoff fra hypnose-sesjonene, hovedsaklig om zetaenes hybridprogram og integrasjonsprosedyrer. Jacobs hadde ved skrivingen av denne boken hypnotisert totalt 110 personer, og studert i detalj 700 bortføringer. Han beskriver de omfattende utvelgelsesprosedyrer som alle som ønsker å bli hans klienter først må gjennomgå. Ca. 30 % av dem som kontakter ham trekker seg under disse prosedyrene eller blir vraket av Jacobs selv. Av dem som godtas for regresjonshypnose, trekker 25 % seg etter den første sesjonen. Det ble for skremmende for dem. Bare de virkelig motiverte

fortsetter, og med dem gjennomfører han så mange sesjoner som de ønsker. Vanligvis går han bare gjennom den samme bortføringen én gang, men da gjøres dette mest mulig kronologisk og detaljert, fra øyeblikk til øyeblikk.

Jacobs tar et kraftig oppgjør med dem han betrakter som naive og inkompetente bortføringshypnotister. Han nevner personer som John E. Mack, Edith Fiore, Leo Sprinkle, Richard Boylan og Joseph Nyman. Disse omtaler han bare som "de Positive". Han mener at de lurer seg selv, deres klienter og leserne gjennom deres naivitet og metodologiske overfladiskhet. Én ting er deres faglige inkompetanse, verre er det at de prøver å skvise bortføringsopplevelsene inn i det han mener er forvirrede newage-skjemaer. Newage-idéene som Jacobs har slik imot er at zetaene er våre "rombrødre" som bare prøver å hjelpe oss med vår indre transformasjon og åndelige utvikling.

Hybridprogrammet. I Jacobs (1998) kommer mer informasjon og flere detaljer frem om hybridene. Det virker som om hybridprogrammet går i retning av å gjøre hybridene stadig likere oss anatomisk, så vi til slutt ikke kan se forskjell. Dette vil kanskje kreve 4-5 eksperimentelle generasjoner av hybrider, der Jacobs mener at hans klienter har gitt mange beskrivelser av de tre første generasjonene. De som Jacobs antar er 3. generasjons (3G) hybrider ser nokså menneskelige ut og kan med mørke solbriller passere ubemerket gjennom våre gater. 3G-hybridene er selv i stand til å utføre bortføringer, uten oppsyn av zetaene. 4G-hybridene er bare assosiert med mindre merkverdigheter som en lege lett vil kunne finne en "normal" forklaring på. Mens Jacobs spekulerer over karaktertrekkene og arbeidsoppgavene til de forskjellige hybridgenerasjoner, er han desto mer sikker på i hvilken retning utviklingen går. *De ferdige hybridene har zetaenes ekstraordinære mentale evner, og vil kunne formere seg både med mennesker og med hverandre.*

Den ordinære betydningen av "hybrid" er en krysning av to arter eller raser, dvs. at hver av foreldrene bidrar med 50 % DNA. Hvis hybridprogrammet foregår noenlunde slik Jacobs antyder, der bare noen få gener fra zetaene introduseres i en menneskelig zygote, vil det faglig være mer korrekt å snakke om skapelsen av *transgene mennesker* eller *genmodifiserte mennesker* (Hopkins og Rainey, 2003). At disse vesenene psykologisk identifiserer seg med zetaene, er en annen sak.

Integrasjonsprosedyrer. Forklaringen på hvorfor mennesker i alle alderstrinn blir bortført kan være at hybridene trenger trening i sosialt samvær med mennesker på sin egen alder. Dette er i hvert fall hva klientene til Jacobs selv rapporterer at hybridene har fortalt dem. I romskipene er det egne lekerom for smårollinger og småbarn, og egne klasserom for større barn og ungdommer. Voksne som bortføres fraktes inn i lekerommene og klasserommene, for fysisk kontakt, lek, sosialt samvær og undervisning. Hybrid-ungdom får tildelt forskjellige arbeidsoppgaver på linje med bio-robotene; og de blir oppfordret til å ha sex med de bortførte. Boken er full av eksempler på gjengitte dialoger og sosialt/sekstelt samvær mellom Jacobs' klienter og hybridene.

De voksne hybridene får mer kompliserte arbeidsoppgaver og jobber sammen med zetaene. Jacobs kan fortelle at i de siste årene har det vært flere eksempler på at voksne "ferdige" hybrider har gjennomført bortføringsprosedyrene helt på egen hånd. Noen kvinner foretrekker å bli bortført av hybrider pga. deres menneskelighet, mens andre kvinner foretrekker å bli bortført av bio-roboter pga. deres forutsigbarhet. De voksne hybridene beskrives å være emosjonelt på et nivå mellom zetaene og menneskene. I romskipene lever hybridene nokså kommunalt. De mannlige hybridene skal ha kommet så langt i deres perfeksjon at de kan

befrukta kvinner. De kvinnelige hybridene har visst fortsatt problemer med å få avkom. Hovedsaklig mannlige hybrider har fått som ”personlige prosjekter” å etablere kjæreste-forhold med kvinner, disse forholdene utspiller seg nede på bakken. Flere er av den oppfatning at hybridene bare kan være adskilt fra romskipet et visst antall timer om gangen.

Kjæresteforholdene kan være svært romantisk-seksuelle av karakter, men de kan visst også utvikle seg i stygg retning. I flere tilfeller skal de mannlige hybridene ha oppført seg voldelig når ikke alt har gått etter planen deres, uten at det er grunn til å tro at de har ”mistet besinnelsen”. Noen ganger skal flere mannlige hybrider ha møtt opp for å gi en kvinne en ”skikkelig lærepenge”, og de har truet med å hevne seg på hennes barn. Dette er fantastiske historier, der leserne oppfordres til å studere bøkene og førstehåndsrapportene selv. Ifølge Jacobs (1998) er det foreløpig ingen indikasjoner på at hybridene på andre måter deltar i det menneskelige samfunnet; at de f.eks. lever i en leilighet eller tar seg jobb eller lignende.



Bildet: John E. Mack (1929-2004)

John E. Mack var professor i psykiatri ved Harvard Medical School. Han skrev en rekke bøker innen psykiatri, og i 1977 vant han Pulitzer-prisen for sin biografi om T.E. Lawrence. I 1994 ga han ut boken [Abduction: Human Encounters with Aliens](#), og i 1999 kom oppfølgeren, [Passport to the Cosmos](#). Han skriver her at de siste ni årene har han hypnotisert og intervjuet ca. 200 personer som hevder å ha blitt bortført. Mack hadde en imponerende vennskapskrets innen transpersonlig psykologi-bevegelsen, og han takker mange kjente forfattere for deres verdifulle kommentarer til bokmanuset. Han var særlig inspirert av teoriene til Stanislav Grof, og han var kjent for å eksperimentere med psykedeliske stoffer. Han døde den 27. september 2004 i London da en person i beruset tilstand kjørte ham ned.

Det er en viss forskjell i Macks holdning til bortføringsopplevelsene i hans første versus hans andre bok. I hans andre bok er de negative aspektene sterkt nedtonet. Mack var ikke primært ute etter å finne sannheten, dvs. hva som skjedde på det fysiske planet. Det viktigste for Mack var at personene ble i stand til å integrere opplevelsene med deres hverdag og verdensbilde, uansett hva opplevelsene måtte være forankret i. Mack var preget av det californiske newage-miljøet, der UFO'er og bortføringer kunne ses i en transformativ positiv kontekst. For Mack ligger opplevelsenes mening og verdi i deres potensial til å fremme personlig vekst, åndelig utvikling og bevissthetsevolusjon; samt at de inviterer til transcendsens, tilgivelse, kjærlighet, prosessarbeid, smadring av det gamle verdensbildet, paradigmeskift osv. Mack avsto fra å trekke endelige konklusjoner om hva som er substansen bak UFO'ene og bortføringene.

Mack påpekte at ET'ene synes å være så avanserte i forhold til materien og de kjente fysiske lover at de provoserer vårt rådende materialistiske verdensbilde. Vi kan ikke en gang avgjøre om disse vesenene primært er åndelige eller fysiske. Vi utfordres derfor til å ta det materialistiske verdensbildet opp til revisjon. Det er nettopp denne utfordringen dagens akademikere opplever som en trussel, og derfor blir ET/V-studiet idag uglesett på samme måte som f.eks. studiet av parapsykologi og reinkarnasjon.

Mack (1999) har to interessante biografiske kapitler: ett om medisinmannen Vusumazulu Credo Mutwa fra Sør-Afrika og ett om shaman og antropolog Bernardo D. Peixoto fra det nordlige Brasil. I strøkene til Peixoto kjenner man godt til zetaene, som der kalles *ikuyas*. Stammene har hovedsaklig et negativt syn på *ikuyas* da de besvangrer kvinner, skaper

hybrider, og da møtene med dem kan være traumatiske. Zetaene viser seg gjerne i dyreform. Peixoto fikk sitt eget shamanistiske verdensbilde smadret etter noen personlige møter med dem. Nå vet han ikke lenger hva han skal tro og tenke.

Credo Mutwa (f. 1921), medisinmann for zulu-negrene samt forfatter av bøker om afrikansk tro, har også et problematisk forhold til zetaene etter flere personlige møter med dem. Han ble manipulert til å ha sex med en feminin zeta eller hybridkvinne der formålet var å tappe ham for sæd. Blant zuluene er zetaene kjent som *mantindane*, som er de mest fryktete blant flere ET-typer. De besvangrer kvinner ved å sette fostre inn i dem, og etter sigende torturerer de på linje med det afrikanske hemmelige politi! Når masaiene går til krig bærer de et penisfuttural som skal beskytte dem mot at zetaene tapper dem for sæd. Masai-kvinnene bærer forskjellige ornamenter som skal hindre at zetaene utsetter dem for seksuelle eller vaginale prosedyrer.

Personlig synes jeg Macks første bok, *Abduction* (1994), er den beste og mest spennende. Boken presenterer 13 spesielt interessante og godt studerte tilfeller, der hver av personene vies et kapittel. Kapitlene 8-13 er i særklasse da de tar for seg seks personer som gjennom regresjonsterapi gradvis og meget motvillig konkluderer at de er hybrider. De opplever at sjelen deles er zeta, mens deres fysiske legeme i denne inkarnasjonen (og i noen tilfeller også den forrige inkarnasjonen) er menneskelig.

Det ble nevnt at et mindretall av de bortførte greier å transformere opplevelser som først var av traumatisk karakter til å bli deres største kilde til bevissthetsekspanjon, åndelig utvikling og personlig vekst. Det viser seg at jo mer positiv, fryktløs og samarbeidende holdning man greier å etablere overfor zetaene, dess dypere og mer gjensidig blir kommunikasjonen. De som klarer å transcendere den traumatiserte offerrollen kan motta dype innsikter fra zetaene. De seks nevnte personene kom hver for seg til de samme konklusjoner:

- De ble overbevist om reinkarnasjonsprinsippet da de fikk se scener som følelsesmessig overbeviste dem om var episoder fra tidligere liv. De opplevde at de var involvert i et gedigent ”erfaringsprosjekt” med zetaene som gikk over flere inkarnasjoner.
- De opplever at sjelen deles er zeta, men at de gjennom flere inkarnasjoner frivillig hadde valgt en menneskeform for å tilegne seg menneskelig erfaring som kom dem selv og zetaene til nytte i deres integreringsprosjekt.
- Zetaene har både tidligere og i moderne tid fremstått for mennesker som åndelige veiledere. Det er en forbindelse mellom enkelte shamanistiske fenomener og zetaene. Zetaenes nåværende fremtreden med romskip og høy-teknologi er en ”valgt løsning” tilpasset den moderne tid.
- Det ultimate formålet med hybridprogrammet er å forene de to artene til en ny hominoid art som skal overta Jorden.

ZetaTalk om hybridprogrammet

I boken *ZetaTalk* (1999) er hybridprogrammet bare viet 15 sider (kap. 11-12). Disse sidene er til gjengjeld så fantastiske og mettende i sine vyer og konsekvenser at det er mer enn nok å ta innover seg. Zetaene har fra tidligere genetiske prosjekter oppnådd omfattende erfaring som genetiske ingeniører, så vi trenger ikke å frykte at dette hybridprogrammet er deres ”svenneprøve”. Zetaenes hybridprogram er sentrert i USA, for andre ET-grupper har sine ”territoriale krav” (hva nå det måtte innebære). Jordens umiddelbare transformasjon, som inkluderer polskift og de globale kataklysmen før 2012 samt hybridprogrammet, skjer i samsvar med enighet og vedtak som har blitt nådd i hva som kan kalles *Det Interplanetariske Råd* (eng.: *Council of Worlds*). I hybridene vil de beste kvalitetene fra sine to opphav bli forent. Fra

zetaene er det særlig den høye intelligensen og den sterkt utviklete telepatiske evnen som vil bli videreført, samt diverse egenskaper som er mer humane og mindre animalske enn hos jordmennesket.

ZetaTalk hevder at hybridprogrammet ble unnfanget ved begynnelsen av 1900-tallet, men først kom til full utfoldelse fra 1950-tallet og utover. Zetaene har gjort avtaler på sjelsnivå med samtlige deltagere i hybridprogrammet før fødselen. Alle som deltar gjør det altså frivillig på sjelsnivå, uansett hvor traumatisk og ufrivillig deres *persona* måtte oppleve deltakelsen. ZetaTalk bekrefter at hybridprogrammet følger utvalgte familier gjennom flere generasjoner. De bekrefter at ennå lever ingen hybrider på det fysiske planet her på Jorden. De bekrefter også at sædtappingen av menn kan oppleves ydmykende, at menneskes seksuelle respons blir mentalt stimulert, og at deres lystopplevelse av prosedyren er minimal.

Mer konkret gir *ZetaTalk* (1999) følgende informasjon om hybridene som er under utvikling og på vei:

- Hybridene vil ha en ikke-splittet bevissthetsstruktur og hukommelsesfunksjon, slik som zetaene. De vil ikke ha jordmenneskets underbevissthet og fragmentiserte hukommelse.
- Hybridene vil få zetaenes IQ fullt ut, målt til ca. 287.
- I hybridene vil menneskets genetiske disposisjoner til vold og aggresjon i stor grad være fjernet.
- Hybridenes levealder vil være ca. 400 år, der de 50 siste representerer alderdommen. Det vil ikke være forbudt eller skambelagt å begå selvmord, dersom tilværelsen skulle oppleves utholdelig.
- Hybridenes syn og hørsel vil være mottagelig for betydelig høyere frekvenser enn dem som det menneskelige øye og øre oppfatter.
- Hybridene vil utseendemessig være en blanding av sine to opphav. Zetaene greide ikke å skape en skikkelig hårmanke på hodet, så fremfor å fremme muligheten for hårtuster som stakk ut her og der, vil hybridene være skallet. De som vil ha hår på hodet må da skaffe seg parykk.
- Hybridenes kjønnsdrift vil være variert som hos jordmennesket.
- Hybridene vil sove ca. fem timer døgnet; hvilket er et kompromiss mellom zetaene som aldri faller i søvn og menneskene som gjennomsnittlig sover åtte timer.
- Hybridenes tarmkanal vil bli nokså kort, og gå rett fra mavesekken til anus. Dette vil være et kompromiss mellom zetaenes ufullstendige tarmkanal og menneskenes særdeles lang tarmkanal som er designet for voluminøs mat. Promping, raping og forstoppelse vil forekomme i betraktelig mindre grad enn hos mennesket. Hybridene vil ikke ha menneskets evne til fedme.

Den genetiske ingeniørteknikken beskrives i grove trekk. Et menneskelig egg og en sædcelle velges som begge har blitt screenet for uønskede egenskaper som f.eks. arvelige sykdommer. Bestemte uønskete menneskelige gener blir automatisk fjernet; og bestemte uønskete zeta-gener blir automatisk lagt inn. Egget og sædcellen forenes, og zygoten implanteres for en kort stund i kvinnen.

Fullblods-zetaer vil i den nye æra forsvinne til andre deler av universet; likeså fullblods-mennesker med en krystallisert selvvisk orientering. De siste vil havne på planeter der hierarkisk-autoritære styresett (hva Riane Eisler kalte dominatormodellen) råder. På Jorden vil muligens bare en liten gruppe fullblods-mennesker bli tilbake, det vil være dem med en krystallisert uselvvisk orientering som av en eller annen grunn ikke har deltatt i

hybridprogrammet, og som er modne for et samfunnssystem som Riane Eisler har kalt partnerskapsmodellen. I den nye æra vil bare dem med en krystallisert uselvsk orientering ha mulighet til å inkarnere på Jorden.

Kilder og anbefalte ressurser

Zeta-kontakter og abduction-litteratur:

[ZetaTalk](#) (web-base)

Web-base drevet av Nancy Lieder.

Lieder, Nancy (1999): [ZetaTalk: Direct answers from the Zeta Reticuli People](#).

[International Center for Abduction Research](#) (USA).

Ledet av David M. Jacobs.

[Intruders Foundations](#) (USA).

Budd Hopkins' UFO Abduction Research Organization

Hopkins, Budd; Rainey, Carol (2003): [Sight unseen: science, UFO invisibility and transgenic beings](#). Atria Books, New York. 406 sider. Bokens andre halvdel er mest fascinerende, som fokuserer på bortførtes erfaringer med hybrider som har blitt så menneskelignende at de kan utføre sine arbeidsoppgaver her på Jorden skjult som mennesker. Boken er medforfattet av Carol Rainey, Budd Hopkins' kone.

Jacobs, David M. (1992): [Secret life: firsthand accounts of UFO abductions](#). Simon & Schuster, New York. 336 sider.

Jacobs, David M. (1998): [The threat: revealing the secret alien agenda](#). Simon & Schuster, New York. 287 sider.

Mack, John E. (1994): [Abduction: human encounters with aliens](#). Charles Scribner's Sons, New York. 432 sider. Anbefales.

Mack, John E. (1999): [Passport to the Cosmos: human transformation and alien encounters](#). Three Rivers Press, New York. 333 sider. Ikke anbefalt, ekstremt newage-aktig.

Implantater:

[Alien Hunter](#) (USA). Web-basen til Derrel Sims.

Leir, Roger K. (2000): [Casebook: alien implants](#). Dell Pub., New York, 227 sider.

[Aliens and the Scalpel Research](#) (USA). Web-basen til Roger K. Leir.

MILAB's (MILitary ABductions):

Lammer, Helmut; Lammer, Marion (1999): [Milabs: military mind control & alien abductions](#). Illuminet Press, 167 sider.

Hopkins, Budd (orig. 1996): [Witnessed: the true story of the Brooklyn Bridge UFO abductions](#). Pocket Books, New York, 1997. 474 sider. Et titalls personer bekrefter uavhengig av hverandre at de den 30. november 1989, ca. kl. 03:17 AM, så en kvinne

[Linda Napolitano] i morgenkjole sveve ut av et vindu i 12. etasje i et høyhus ved Brooklyn Bridge, New York. Ledsaget av tre små grå vesener blir hun ført opp i et romskip som så tar av og forsvinner ned under vannet i East River. Et av vitnene er en internasjonalt kjent offentlig person, Javier Perés de Cuéllar (Peru), generalsekretær for FN i årene 1982-91. Jo dypere Hopkins går inn i saken, dess mer fantastisk blir den. Denne historien blir ikke mindre fantastisk ved at Steven M. Greer i sin bok *Hidden truth, Forbidden knowledge* (2006) [se [RKM-bokanmeldelse](#)] hevder å vite med sikkerhet at dette var en MILAB (altså ikke utført av zetaene).

UTRO MED ET 3 METER HØYT ROMVESEN.

Det herjer en UFO-feber i Kina. Og noen tar den lenger ut enn andre. For da Meng Zhanoguo var 29 år gammel bedro han sin kone for første gang. Han kunne ikke motstå fristelsen – fra et tre meter høyt kvinnelig romvesen med seks fingre på hver hånd. Bortsett fra lengden og fingrene virket hun helt normal, sier Meng, en jordbruksarbeider fra Wuchang-regionen i det nordvestlige Kina. Hans fortelling er et typisk utslag av UFO-feberen som den siste tiden har grepet om seg i verdens mest folkerike land.

Kinesiske myndigheter godtar organisasjoner som driver seriøst arbeid rundt fenomenet uidentifiserte flygende gjenstander, og disse organisasjonene har rundt 50.000 medlemmer. Men fenomenet opptar trolig flere titall millioner kinesere, mener samfunnsforskere.

Seriøs. Sun Shili er en av de mest seriøse entusiastene, og folk lytter når han snakker, for Sun er tidligere professor ved ett av Beijings universiteter og var i sin tid tolk for selveste formann Mao Zedong. Sun sier han ikke bare tror, men vet at verden vil få besøk fra verdensrommet.

Den pensjonerte språkprofessoren er utpekt som medlem av den 21 personer store delegasjonen som skal representere vår planet i de første forhandlingene med romvesener. – Vi regner med å kommunisere ved hjelp av tankeoverføring, sier Sun.

Slike prosjekter og forestillinger ville unektelig virket nokså fjerne i Maos beinhardt materialistiske Kina. I en tilværelse preget av fattigdom og voksende økonomiske forskjeller tilbyr UFO-entusiasmen en velkommen tilflukt fra et trist dagligliv.

07.05.05 www.adressa.no

PÅMINNELSE:

KONKURRANSE: KOM MED NAVNEFORSLAG PÅ NYHETSBRUET!

Redaktøren ønsker at dere medlemmer kommer med forslag på nytt navn på "blekka" vår. Nyhetsbrevet bærer i dag navnet "Ufo-nytt" og det er på tide med et navneskifte.

En komité går igjennom alle forslagene som kommer inn og det beste forslaget blir premiert. Send inn ditt/dine forslag(er) til mailadr eller i posten nevnt på side 1 og fristen er 5.januar 2009. Lykke til !

21 UFO-OBSERVASJONER I POLITIETS X-FILES, ENGLAND

De er mer vant til å håndtere anrop som rapporterer kriminalitet og antisosial atferd.

Men Nottinghamshire Politiet har også opplevd en rekke snarere andre-verdslige henvendelser fra allmennheten. Nye tall fra politienheten forteller om en total av 21 UFO observasjoner i kommunen som ble registrert i 11 samtaler til styrkens kontrollrom i tidsrommet 1.november 2003 til 31. oktober i år.

En innringer rapporterte om syv observasjoner i Eastwood, etterfulgt av fem fra to innringere i Newark. En talsmann fra politiet sa: "Selv om vi skulle gi råd til publikum om å kontakte Luftfartstilsynet om å rapportere observasjoner, gjør vi noen få sporadiske rapporter om en UFO til kontrollrommet.

"I tilfelle av en samtale, vil vi kontakte East Midlands lufttrafikk-kontroll for å se om de er klar over hva som kan være en UFO og rapportere så til dem." I mai i år tilbakeviste politiet om utenomjordisk besøk av en UFO ved å fortelle at mistanken om en UFO sett i Beeston, faktisk var en av politiets helikopter.

Avisen "The Post" rapporterte om hvordan beboere som hevdes å ha sett en lys og stille, trekantet lys pulsere over torget, med et høyt støynivå kl. 23.30 lørdag 10.mai. Ytterligere observasjoner ble rapportert i Long Eaton og Ilkeston.

Men en polititalsmann sa at helikopteret hadde etterforsket et grønt laserlys på flyet fra bakken. Offiserer beslagla en laser fra en ungdom. De nye tallene på UFO observasjoner etter frigivelsen fra Forsvarsdepartementet liste over UFO observasjoner fra august ifjor over hele Storbritannia, inkluderer 10 observasjoner i politidistriktet i Nottingham mellom 1999 og 2006.

En observasjon av disse tar for seg ett sett med to linjer med lys på himmelen over RAF Newton i 1987, som såg ut til å være en "flyvende fotballbane". Informasjonen ble gitt ut etter en rekke forespørsler under Freedom Of Information Act.

Politikonstabel Lee Roberts, ansatt ved Radford Road Police Station, og leder av Ashfield Paranormal Investigation Unit, sa: "Vår enhet har blitt druknet med samtaler fra steder inkludert Eastwood, South Normanton, Hucknall og Sutton-in-Ashfield. Det er mange samtaler om rapportering av lys på himmelen og ukjente formasjoner.

"Jeg tror at folk er blitt mer klar over arbeidet vårt. Vi har hatt mennesker som har kontaktet oss 12 år etter at de så noe de ikke kunne forklare. De sa at de ikke hadde rapportert det fordi de ikke vet hvem de skal gå til. "

www.guy.woodford@nottinghameveningpost.co.uk 20.12.08

KJENNER DU TIL NOEN SOM KAN LAGE SKILLEVEGGER TIL NETI?

Hvis du vet om noen som kan hjelpe oss med dette, ta kontakt med Høviskeland så raskt som mulig, da slipper NETI å betale leie for skillevegger på framtidige messer.....

STRÅLENE FRA EN UFO ØDELA BENET MITT.

Nifs opplevelse for Gideon Johansson. For 19 år siden landet en UFO utenfor huset til Gideon Johansson i Mariannelund i Småland. I tallerkenen satt to vesener – store som 12-åringer. De snakket ikke, men så på Johansson med store, brune øyne. Noen år senere måtte han amputere det ene benet. Selv er han overbevist om at det skyldes en for oss ukjent stråling fra UFOen.

Gideon Johansson – 78 år gammel og bosatt i Tranås i Småland i Sverige – har fått en vesentlig del av sitt ødelagt – av en UFO!

I 20 minutter sto han ”ansikt til ansikt” med et uidentifisert flyvende objekt. Resultatet av møtet var først stikkende smerter fra underlivet og ned, som etter hvert utviklet seg til vedvarende smerter i det høyre benet. Til slutt ble det så ille at benet måtte amputeres. Legene kunne ikke gi noen fyldestgjørende grunn til amputasjonen. Benet måtte bare bort fordi det døde hen. Hendelsen fant sted 30.september 1959. Klokken var ca. 19.00 om kvelden. Vi lar Johansson selv fortelle om den merkelige hendelsen:

”Jeg var på den tiden bosatt i Mariannelund i Småland, og arbeidet som elektromontør ved AB Brusafors-Halleforsverkene. På nevnte tidspunkt falt strømmen plutselig bort. Jeg tenkte at muligens hadde hendt noe på fabrikken og var på vei dit bort da jeg traff min sønn, Rolf, utenfor huset vårt.

Vinglet faretruende. ”Hei pappa”, sa han. ”Se på det kraftige lyset der. Tror du det er et fly som styrter?” Min første tanke var at det virkelig var et styrtende fly som hadde fått motorkutt. For det kom ikke en lyd. Min neste tanke var at det umulig kunne være noe fly. Det sto jo stille. Noe helikopter var det heller ikke – det var helt lydløst. Så kom det nærmere, ganske sakte. En liten stund etter sto det i høyde med isolatorene på en høyspentmast. Det begynte å vingle faretruende og syntes et øyeblikk å nesten stå på høykant. Så rettet det seg opp og kom sakte, men vinglete glidende ned mot oss. Jeg gikk et par steg tilbake og ga tegn til at det kunne lande på plenen. Men i stedet kom det borti toppen av et lønnetre. Knasende lyder fra grenene kunne tydelig høres, og merkene kunne sees etterpå. På grunn av kollisjonen med treet, lutet farkosten sterkt igjen. Den forandret kurs og svevde kort etter rett over gaten, vel halvmeteren høyt. Ikke en lyd kunne høres, og ingen luftstrøm merkes, selv om jeg bare sto et par meter fra den.

Det merkeligste av alt var det store vinduet på den siden, som vendte mot meg. Innenfor det satt det to vesener som stirret på meg. De var omgitt av et merkelig, hvitt lys som jeg aldri har sett makenen til noen gang.

Så intelligente ut. De to menneskene – eller hva jeg skal kalle dem – var ganske små. Omtrent på størrelse med en tolvåring. Hodene deres var veldig høye, men smale. De hadde ikke et hårstrå på hodet. Nesene var smale, men ganske lange. Neseborene var på størrelse med store knappenålshoder. Munnen var nærmest en strek. Kanskje ganske tynne lepper. Fremfor alt så de svært intelligente ut. Mulig at den veldig høye pannen ga det inntrykket. Deres måte å kommunisere på virket merkelig. De brukte ikke munnen i det hele tatt. Det så faktisk ut som om de snakket med hverandre ved hjelp av de store brune, uttrykksfulle øynene. Men øynene var det eneste med farge, for ansiktene var helt bleke.

Likedan klærne deres. Hvite, gammeldagse uniformer med høyt knappet hals. Over begge skuldrene hadde de brede, sorte belter – sannsynligvis sikkerhetsbelter. 78- åringen tar en pause og ser på meg.

”Du synes dette høres rat ut, ikke sant? Men jeg kan forsikre deg at det er akkurat slik det hendte. De 20 minuttene dette varte, er for alltid etset inn i min hukommelse. Mer enn en gang har jeg lagt høyre hånden på Bibelen og sverget på at alt er sant. Det har vært mye fint folk her i løpet av de årene siden det hendte. Men alle har fått høre det samme av meg. Jeg har ikke tall på alle de militære ekspertene som har vært her. Og mange andre som har vært interessert i UFO-problematikken.

Det er tydelig at opplevelsen har gjort sterkt inntrykk på Johansson. Underlig er det ikke. Det er vel ingen i verden som har hatt så nær kontakt med vesener fra andre kloder.

De store, brune øynene kikket på meg. ”Måten de beveget seg på inne i UFOen var merkelig”, fortsetter Johansson. ”De var utrolig lynraske i alle bevegelsene. De virket som om noe var galt i gjenstanden. For den ene var stadig under vinduet, tydeligvis for å ordne på noe. Jeg kunne høre banke- og klirrelyder derfra. Den andre satt ubevegelig og kikket på meg. Jeg prøvde å vise meg vennlig – vinket og smilte, men ingen reaksjon. Bare de store øynene som stirret på meg. Så virket det som den andre hadde fått fikset det som var galt. UFOen satte seg i bevegelse nedover gaten. Jeg gikk noen meter ved siden av den. Så slukket det merkelige hvite lyset, gjenstanden akselererte voldsomt og var borte på et blunk.

Jeg spurte min sønn, Rolf, som sto et stykke lenger borte, om han hadde sett hvor de tok veien. Men heller ikke han hadde klart å registrere det. Ikke lenge etter kom lyset tilbake i hele området, og jeg kunne fortsette til fabrikkens for å se hva som hadde hendt. Den fantastiske opplevelsen skulle vise seg å bli skjebnesvanger for Johansson.

”Det begynte samme kveld”, sier han. ”Jeg fikk noen merkelige smerter fra livet og ned. Noe lignende har jeg aldri kjent før – jeg har alltid vært frisk og rask. Etter hvert økte bare smertene og jeg fikk feber.

”Jeg ble engstelig for Gideon”, forteller hans kone, Frideborg. ”Det virket som om han besvimte. I hvert fall var han helt borte en stund. Jeg fikk ikke kontakt med han.

Ukjent stråling. Feberen vedvarte, og heller ikke smertene i benet ble borte. Tvert imot ble de bare verre. ”Det var som benet visnet bort”, sier han. ”Legene kunne ikke finne ut hva det var. Men de lo litt beskjemmet da jeg mente at det var UFOen. Men jeg er helt sikker på at den ga fra seg en type stråle som ikke er kjent her på jorden. Hele tiden mens jeg sto ved siden av den, virket det som om de to om bord ikke ville at jeg skulle komme borti undersiden av tallerkenen. Jeg regner med at det har vært stråler fra undersiden som jeg likevel har fått på meg da jeg gikk ved siden av den bortover gaten, rett før den forsvant.

Så en morgen i 1970 våknet jeg opp og oppdaget at høyrebenet var helt hvitt. Jeg dro til sykehuset igjen, ble innlagt med en gang og fikk benet amputert rett under kneet. Det tok knekken på litt av livet for meg. Jeg synes ikke UFO-opplevelsen var verd fullt så mye.

Han er bitter, Gideon Johansson. Riktignok har han opplevd noe utenom det vanlige. Men han har sannelig måtte betale for det. For det første tapet av et ben. For annet har han fått lide mye på grunn av folkesnakk.

”Heldigvis var jeg ikke den eneste som så dette”, sier han. ”Foruten min sønn, Rolf, var det flere som så det fra vinduene sine. Men svært få turde fortelle om det etterpå. Jeg skjønner

godt at folk ikke tør fortelle slike ting, fortsetter Johansson. Etterpå blir man sett på som en skrulling. Men nå er det så lenge siden at folk har sluttet å prate. Dessuten er ikke folk så oppmerksomme på episoden her i Tranås som de var i Mariannelund, 100 kilometer borte.

Jeg vil ikke til Mariannelund igjen. Jeg vill ha med meg Johansson til Mariannelund for å ta noen bilder der det skjedde. ”Nei, sier han bestemt. Jeg vil ikke ned der igjen. For det første får jeg en vond fornemmelse når jeg kommer tilbake dit. For det andre er det intet igjen av det som var den gang. Huset mitt er revet, og det samme er treet. I stedet står en stor boligblokk der.

Årene har ikke fart pent med Gideon Johansson. Det aller verste er benet som han mistet. ”Jeg skjønner ikke hvordan det kunne skje, sier han. Jeg hadde jo aldri vært syk før dette skjedde. I løpet av de siste par årene har jeg mistet hørselen også. Så når du snakker, kan jeg nesten ikke høre deg. Dessuten er norsk vanskelig å forstå. Men her ser du at jeg har gjort ferdig tegninger og en redegjørelse. Så slipper du å spørre så mye.

Men jeg spør han likevel hva han tror de flyvende tallerkenene skal på jorden.

Gideon Johansson ser ettertenksomt ut i luften før han svarer: ”Jeg vet ikke riktig hva jeg skal tro om det”, sier han. ”Men det er tydelig at de som besøker oss, ikke har noe fiendtlig i sinne. I så fall hadde vi fått erfare det for lenge siden. Det er tross alt ganske mange år siden den første ukjente flyvende gjenstanden ble observert her på jorden.

Men på den andre siden er jeg nesten viss på at vi en dag får greie på hva som ligger bak de gåtefulle besøkene på jorden.

Kilde: Allers 1979, journalist Øyvind Kjølberg

UFO-MØTER I OSLO & BERGEN: De av dere medlemmer som ønsker å delta på ufo-møter i Oslo & Bergen og som dag savner dette, TA KONTAKT MED HØVISKELAND for å vise interesse slik at vi i NETI vet om det er stor nok interesse for faste møter en gang hver måned. Gi en tilbakemelding på mail kaotisk6@online.no eller i brev til NETI, Pb.43, 1601 Fredrikstad. På forhånd takk for tilbakemelding! Muligheter for at det blir også foredrag å disse ufo-møtene der en også viser ufo-dokumentarer m.m. Skal prøve også å få til møter i **Nord-Trøndelag** etter hvert.

Nyhetsbrevet ble avsluttet mandag 29.desember 2008

Artiklene i nyhetsbrevet ”UFO-Nytt” gjenspeiler ikke nødvendigvis NETIs offisielle syn på UFO-fenomenet. Det faglige ansvar for materialet som publiseres i brevet tilfaller derfor den enkelte forfatter. En stor takk til de som har hjulpet til med nyhetsbrevet i form av oversettelse, korrekturlesing m.m.

Med vennlig hilsen: Redaktør Kjell Arne Høviskeland